

HÍREINK

Betegeinkért naponta imádkozunk templomunkban. Áldott állapotban lévő édesanyáinkért és gyermekáldást esdő házaspárjainkért, illetve a lelki és szeretetvállalással küzdő családjainkért havonta egyszer ajánlunk fel Szent Liturgiát. Néma hívőnek papja sem érti szavát; ezért szeretettel kérem, mindhárom szándék kapcsán keressenek, hogy az imádságot nevesíteni tudjam. E hónapban 8-án imádkozunk az előbbi, 14-én az utóbbi szándékért.

Szeptember 10-én tartjuk imádságos tanévnyitónkat. A Szent Liturgia könyörgéseiben megimádkozunk tanuló ifjúságunkért és pedagógusaikért, akik külön áldásban is részesülnek. Várjuk a diákokat, a tanárokat, a szülőket, hogy a jó Isten kegyelmét kérjük az előttünk álló tanév munkálkodásához.

Szeptember 17-én lesz templomunk búcsúünnep. A Szent Liturgiát Soltész János atya vezeti. Ünnepi szónokunk a Szent Atanáz Hittudományi Főiskola ifjú tanára, Németh István atya lesz, akit néhány fiatalunk a Szent Imre Gimnáziumból is ismerhet. István atya pár hete Palánki Ferenc püspök atya titkára lett, és Debrecenbe költözött, de a meghívást nem mondta le, örömmel jön közénk. A búcsúi ünnepi liturgia végén közös agapé lesz a templomkertben, amelyre minden résztvevőt jó szívvel hívunk, várunk. Aki süteménnyel jön, megköszönjük.

Szeretettel gratulálunk egyházközségünk tagjának, Imre Lászlóné Kati óvónéninek, a Szent Imre Óvoda nyugdíjba vonuló intézményvezetőjének, akit a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye a Szent Gellért Díj ezüst fokozatával tüntetett ki. Rendszeres gyónási lehetőségünk havonta kétszer van a vasárnapi Szent Liturgia alatt. *Soltész János atya* a hónap első, *Mosolygó Marcell atya* a hónap harmadik vasárnapján gyóntat. Kérésre parókus atya gyóntatásra, lelki beszélgetésre – előzetes egyeztetéssel – bármikor rendelkezésre áll.

Egyházközségünk fekvő betegeit parókus atya minden hónap első péntekén felkeresi, hogy meggyóntassa és megáldoztassa őket. Kéri és várja a családok jelzését, ha valaki megbetegszik, és házhoz/ágyhoz kötötté válik.

Temetés kapcsán – egyházunk szép hagyományának megfelelően – szívesen harangozunk az elhunytért. A hivatalos stóla-díjshoz kapcsolódó főpásztori utasítás szerint ugyanakkor ez csak egyházi temetés esetén megengedett.

Az Anyaszentegyház házasságot hirdet: 1. Lajti Péter római katolikus vőlegény, Lajti Tibor és Szűcs Ildikó szülők fia eljegyezte házastársul Simon Bettina görögkatolikus menyasszonyt, Simon Gábor és Puskás Éva szülők leányát. Esküvőjükre szeptember 9-én kerül sor templomunkban. 2. Mislai Károly görögkatolikus vőlegény, Mislai Károly és Szabó Tünde Gyöngyi szülők fia eljegyezte házastársul Bagdi Bernadett görögkatolikus menyasszonyt, Bagdi Ferenc és Krasznavölgyi Hajnalka szülők leányát. Esküvőjük szeptember 23-án lesz a nyírszőlői görögkatolikus templomban. Járuljunk hozzá imádságainkkal a fiatalok szép, Istentől megáldott házasságához, boldog közös életéhez!

Nyíregyháza-kertvárosi Görögkatolikus Parókia, Nyíregyháza, Legyező u. 3.

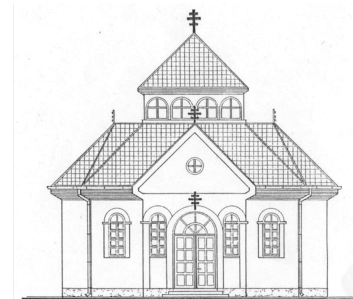
www.kertvarosigorogok.hu – 06-30/415-50-92 – hitoktatasi.iroda@gmail.com

Számlaszámunk: 11100702-18799303-36000001 – Felelős kiadó: Obbágy László parókus

A KERTVÁROSI
GÖRÖGKATOLIKUS PARÓKIA ÉRTESÍTŐJE

LEGYEZŐ

2023 SZEPTEMBER

Húsz évvel ezelőtt, a Legyező 2003 szeptemberi számában írtam:

Kert(városi) törpök

Igen, a gyermekeinkre gondolok.

Gyermeket nevelni soha nem volt könnyű – ma egyenesen művészet. Összeszekuszálódott értékrendű világunkban a bővítől, a talmi csillogástól óvni s valódi értékeket átadni a legszentebb és legnehezebb szülői hivatás. Kérem a szülőket, fogadják el a gyermeknevelésben segítségünket. A keresztelekor Isten előtt felelős lelkiismerettel vállalták, hogy fiukat, lányukat vallásos nevelésben részesítik. Ne csak engedjék vagy küldjék, de hozzák gyermekeiket az Isten házába, hogy karonülő koruktól szívükbe íródjék az Isten szeretete, a hívő közösség Isten-dicsőítésének öröme és az Istent szeretők életének boldogsága. „Engedjétek hozzám a gyermekeket, mert ilyeneké az Isten Országá...” (Mt 19,14)

Húsz évvel később, a Legyező 2023 szeptemberi számában azt tudom hozzátenni mindehhez:

Gyermeket nevelni soha nem volt könnyű – ma egyenesen művészet. Összeszekuszálódott értékrendű világunkban a bővítől, a talmi csillogástól óvni s valódi értékeket átadni a legszentebb és legnehezebb szülői hivatás. Kérem a szülőket, fogadják el a gyermeknevelésben segítségünket. A keresztelekor Isten előtt felelős lelkiismerettel vállalták, hogy fiukat, lányukat vallásos nevelésben részesítik. Ne csak engedjék vagy küldjék, de hozzák gyermekeiket az Isten házába, hogy karonülő koruktól szívükbe íródjék az Isten szeretete, a hívő közösség Isten-dicsőítésének öröme és az Istent szeretők életének boldogsága. „Engedjétek hozzám a gyermekeket, mert ilyeneké az Isten Országá...” (Mt 19,14)

Kedves Szülők! Minden nyíregyházi iskolában van lehetőség a gyermekek görögkatolikus hitoktatására. A kertvárosi iskolában Markos Kitti hitoktató-nőnk kiváló pedagógiai felkészültséggel, fiatalos szeretettel várja a nebulókat. – Éljük mind az iskolai hittan, mind a parókiai katekézis lehetőségével!

EGYHÁZKÖZSÉGI ZARÁNDULÁS

Idei egyházközségi zárandulásunkat a november 3-5. közötti hétvégére tervezzük. Elsősorban a budapesti szakrális helyeket és kulturális értékeket fogjuk megtekinteni (Szent István Bazilika a Szent Jobb ereklyével, Mátyás-templom, Gellért-hegyi Sziklakápolna, a Rózsák tere templomai, a Vár a Szent István Teremmel, a Zene Háza), de reményeink szerint bele fog férni a három napba a dobogókői Manréza LelkiGYakorlatos Központ és Szentendre szépségei is. Szállásunk valószínűleg a leányfalui Szent Gellért LelkiGYakorlatos Házban lesz, szállodai körülmények között. Kifejezetten család- és gyermekbarát zárandulást tervezünk, még a Fővárosi Nagycirkusz előadása is szerepelni fog a programunkban. Pontos menetrendet az októberi *Legyezőben* közlünk, de mindent elkövetünk, hogy szép és megfizethető utunk legyen. A gyerekek számára komoly kedvezményt tervezünk (nem véletlenül időzítjük a zárandulást az őszi szünet idejére), így a családokat kiemelten, nagy szeretettel hívjuk, várjuk. Jelentkezés parókus atyánál.

AZ UTOLSÓ ÚT

Taxis vagyok. Egyik éjjel megérkeztem a megadott címre és dudáltam. Néhány perc várakozás után megint megnyomtam a dudát. Ez volt aznapra az utolsó fuvarom, úgyhogy már azon voltam, hogy inkább hazaindulok. De aztán mégis kiszálltam, elsétáltam az ajtóig, és becsöngettem.

– Egy pillanat! – válaszolt egy törekeny, idős hang odabentről. Kisvártatva kinyílt az ajtó. Kilencvenéves-forma, aprócska asszony állt előttem. Kartonruhát viselt és kis kalapot. Úgy nézett ki, mintha egy régi, fekete-fehér filmből lépett volna ki. Mellette egy kis bőrönd pihent. Körülnéztem. A bútorokat fehér lepedőkkel terítették le. A sarokban egy kartondoboz árválkodott, mindenféleképpen teletömve.

– Kivinné a bőröndömet a kocsinhoz? Szeretnék néhány percre egyedül maradni. Aztán, ha Ön is úgy gondolja, visszajöhetne értem, hogy lekísérjen az autójáig. Nem vagyok valami jó erőben.

Miután beraktam a bőröndöt a csomagtartóba és visszaértem, belém karolt. Lassan, nagyon lassan odasétáltunk a taximhoz. Közben végig a kedveségemért hálálkodott.

– Semmiség – feleltem. – Minden utasommal úgy bánok, ahogyan mástól is elvárnám, hogy az édesanyámmal bánjon.

– Milyen jó fiú maga! – mondta, ahogy beült a hátsó ülésre. Odaadta a címet, aztán megkérdezte: – Mehetnének esetleg a belvároson keresztül?

– Nem az a legrövidebb út – vágtam rá gyorsan.

– Ó, azt egyáltalán nem bánom – mondta. – Egy hospice-házba tartok.

Belenéztem a visszapillantó tükörbe. A szememben könnycseppek csillogtak.

– Nincs már családom. Mindenki meghalt. – Nagyon csendesen beszélt. – A doktor úr szerint nekem sincs túl sok hátra.

Csendben a műszerfalhoz nyúltam, és kikapcsoltam az órát.

– Mit szeretne, merre menjünk?

A következő két órában bebarangoltuk a várost.

Megmutatta nekem azt az épületet, ahol réges-régen liftes kisasszonyként dolgozott. Aztán elmentünk abba a városrészbe, ahová új házasként a férjével költöztek. Egy picit megálltunk egy bútorraktár előtt. Azt mondta, lány korában az még bálterem volt, és a többiekkel odajártak táncolni.

Néha megkért, hogy álljak meg egy-egy sarkon vagy egy épület előtt. Nem mondott semmit, csak maga elé révedt.

Ahogy a hajnal első sugarai megjelentek a horizonton, azt mondta:

– Most már mehetünk. Elfáradtam.

Szótlanul haladtunk a megadott címig.

Két alkalmazott jelent meg, ahogy megérkeztünk az ajtó elé. Profi udvariasággal segítették. Kinyitottam a csomagtartót, és elvittem a bőröndöt az ajtóig. Az utasomat már beültették egy kerekesszékebe.

– Mennyivel tartozom? – kérdezte és benyúlt a retiküljébe a pénztárcájáért.

– Semmivel – feleltem.

– Magának is meg kell élnie valamiből – mondta.

– Vannak más utasaim is – szereltem le.

Aztán, egy hirtelen ötlettől vezérelve lehajoltam és megöleltem. Meglepő erővel szorított magához.

– Nagy örömet szerzett egy kis öregasszonynak – mondta végül. – Köszönöm.

Megszorítottam mindkét kezét, és visszasétáltam a kocsinhoz. Hallottam, ahogy mögöttem becsukódik a ház ajtaja.

Egy életre zárták rá az ajtót.

Aznap csak vezettem, céltalanul. Nem vittem utasokat. Nem volt kedvem beszélgetni.

Egyre csak az járt az eszemben, mi lett volna, ha az asszony egy dühös sofört fog ki? Vagy valakit, aki türelmetlen? Vagy mi lett volna, ha én magam vagyok türelmetlen, és elhajtok kopogás nélkül?

Lassan megértettem, hogy egész életemben nem tettem még fontosabb dolgot, mint előző éjszaka.

Egész életünkben a nagy dolgokra várunk. És a nagy dolgok néha meglepő áruhában érkeznek: úgy vannak csomagolva, hogy aki nem figyel, az észre sem veszi, mennyire fontos lehetőséget mulasztott el...

* * * * *

ESPERES-KERÜLETI HIRDETMÉNY – Dr. Ivancsó István ny. teológiai tanár keddenként 16–18 óra között „lelkipásztori ellátást” tart a rókahegyi templomban (Nyírség u. 39., a 14-es autóbusz vonalán). Tapasztalt lelkivezetőként szívesen áll rendelkezésére bárkinek; kereshető gyónásra s lelki beszélgetésre egyaránt.